

קוצא יני

עלי לבקש ממך סליחה.
במשך חמש עשרה שנים ארוכות אלה, היו רגעים כשאמרנו לעצמנו: האם כל זה כואב?
גם אנו — שהננו אופטימיסטים מטבענו — היו לנו רגעים של דיכאון, של חולשה. רגעים
בהם נראה לנו שכל העמל הזה לשחא הוא, שכל הסיכון הזה הוא מעשה דון-קישוט.
רגעים כאלה לא היו רבים, אך הם היו.
פעמים בלתי-ספורות אמרו לנו ידידים ומכרים: „בשביל מי אתם עמלים? האם אתם
מחכים להכרת-טובה של משהו? הלא בעשירית העמל הזה הייתם יכולים להתעשר, לצבור
מיליונים בעזרת אשכול וספיר, לחיות חיים נוחים ונעימים, תחת להיות מוקפים איבה
ושינאה! לא זה בלבד שאיש לא יודה לכם, אלא שהכל מחכים בסתר לבם לאבדונכם! לכל
היותר מסתכל הציבור במאבקכם כקהל בזירת התאגרות; הנהגה מן המכות מבלי שאיכפת
לו מה תהינה התוצאות!“
ואז, בשעות עייפות ותיסכול, התגנב ללבנו החשד: שמא צודקים אלה? שמא אנו מרמים
את עצמנו? שמא אנחנו בודדים במערכה? שמא איננו אנשי-קומנדו ההולכים בראש המחנה,
אלא כיתת-מתאבדים בודדה ומנותקת.
השבוע הוכח לנו שהיו אלה חששות-שוא.
כי בהפגנת-הוחרות, שאולי לא היתה כדוגמתה מאז קום המדינה, התייצבו קוראי העולם
הזה למאבק.

★ ★ ★

בשבוע שעבר, שלושה ימים אחרי שחוק לשון הרע נכנס לחוקפו, שאלנו אותך: האם
להסיק את המסקנה? האם להעביר את המאבק אל תוככי הכנסת? האם לגקוט את הצעד
המכריע, כדי להבטיח חסינות פרלמנטארית לדוברי-אמת?
קיחינו לתשובה חיובית. קיחינו לתשובה, שיהיה בה משום יפוי-כוח כלשהו. אולם גם
אנחנו לא היינו מוכנים לתשובה שבאה.
המפקקים אמרו: יש אהדה רבה לכם, אך אהדה אינה כוח פוליטי. ואפילו מי שיחליט
להצביע בעדכם, יחשוש מלחתום בשמו המלא על מיסכך רישמי של הוחרות. יש פחד. יש
יאוש. יש לא-איכפתיות.

★ ★ ★

והנה, תוך 24 שעות, באה תשובה מוחצת.
באן חתימותיהם של אלפים, שחתמו בשם מלא על הוחרות מלאה (ראה עמוד 13). איש
מאיתנו לא יכול היה לעבור את הרחוב, מבלי להתקל בגילויים של עידוד וחמיכה שנגעו
ללב.
המפקקים אמרו: מניין יהיה לכם כסף? בלי תקציב אין בחירות! בלי מנגנון אין קולות!
והנה באו מאות והציעו את ידיכם ורגליהם, את זמנם ומרצם. התחיל לקום דבר חדש,
שאינו „מנגנון“, כי איש מאנשיו אינו מצפה לשכר או לתמורה כלשהי. והרבה מאות הודיעו
על נכונותם לתרום — מאה לירות, חמישים לירות, ואפילו לירה אחת.
לא נתחרה בדינזאורים, לא בכוח המכונה ולא בכוח הכסף. לא נתחרה בהם אלא בדבר
אחד, שהם שכתו מזמן את קיומו: רוח ההתנדבות.

★ ★ ★

מהו הדבר הזה שגולד השבוע?
אין זו רק תנועת-הגנה על שבועון מסויים. כי כל אחד מן המתנדבים יודע שלא רק
קיומו של העולם הזה מונח כיום על כף המאזניים.
העולם הזה הוא הרבה יותר משבועון רגיל. הוא מוסד ישראלי, הוא סמל. הוא דגל של
ישראל האחרת — זו שרוצה במדינה דמוקרטית, חופשית, חילונית, נקייה, עצמאית
ושוחרת-שלום.
חיסול העולם הזה אינו חיסולו של עתון אחד. הוא חיסול כל אפשרות של הופעת עתון
לוחם וחופשי. הוא סוף חופש-הביטוי, הוא סוף החופש. הוא התחלת הנצחון הסופי של
בני-חושך על בני-אור.

לכן מתקוממים בני-אור. הציניקאים, אותם שנדבקו ברוח הקיימת, אמרו: כמה דיביזיות
יש לבעלי הרצון הטוב? כמה אוגדות יש לחופש, לשלום, לשוויון? למעברה אחת יש יותר
קולות מכל אלה!
וזה הטעות. טעות שהביאה לחקיקת חוק לשון הרע. טעות שתביא ביום הקלפי מהלומה
מוחצת על ראשי מחוקקי-האון.
כי יש כוח לבני-אור. הוא היה קיים כל הזמן. היתה חסרה לו רק נקודת-המוקד הפולי-
טית. היתה חסר הגוף שיתן את האות, היה חסר הדגל שיאספם, ילכדם, יפעילם.
דגל זה נמצא עתה. העולם הזה עצמו אינו אלא התורן. הדגל הוא הרעיון של ישראל
אחרת, ישראל שלמענה הקריב את עצמו מיטב הנוער העיברי בשדות-הקרב, ישראל שנוכל
להתגאות בה, שנוכל להרים בגאווה את דרכונה.
לדתו של כוח פוליטי חדש הוא תמיד מאורע מיוחד-במינו. נדמה לי כי עתה אנו עדים
להתרחשות כזאת.
אנו רחוקים עדיין מן הנצחון. שום דבר אינו בטוח. שום דבר אינו מונח בכיס. נצטרך
לעמול, להתנדב, להקריב, לפעול, יום אחרי יום ושבוע אחרי שבוע, כדי שניצוץ זה יהפוך
ביום הבחירות ללהבה גדולה.
אך הניצוץ גדלק.

★ ★ ★

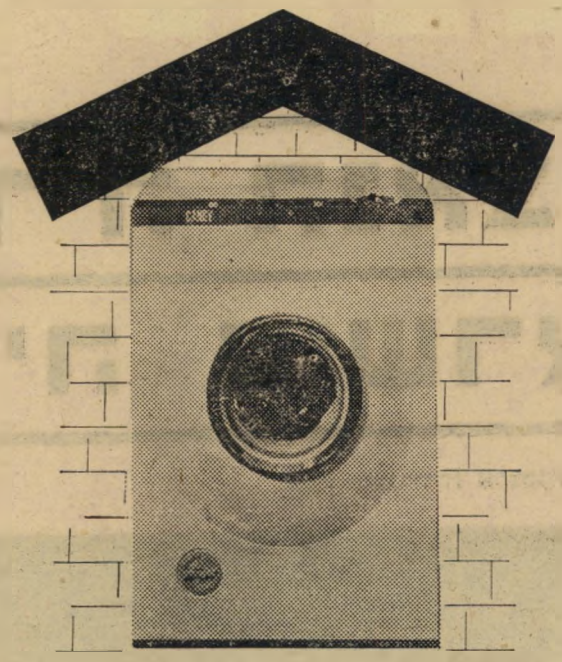
איש אינו מיטיב להרגיש בכך כמו היריב.
במערכות המערך רבה המהומה. אחד מאנשיו המרכזיים הכריז: „חוק זה יעלה לנו
בעשרה מנדאטים!“ מכל הארץ באו קריאות-אזעקה של פעילים מקומיים. „קיימת תסיסה
בקרב מפא“י בגלל חוק לשון הרע,“ הודיע הארץ.
גם אנשי רפי“י הרגישו בכך. תחילה עלו. בן-גוריון ואנשיו, שיזמו את החוק והתאמצו
במשך שנים לחוקקו, שמחו על טיפשותו הפנטסטית של אשכול, שעשה למענם את עבודתם
המלוכלכת, וזרקא ערב בחירות. הם שמחו כי אשכול גילה את פרצופו האמיתי ברגע הלא-
נכון, ובכך הביא על עצמו מכה העשויה לקברו.
שמחה זו גרמה לכמה קוריוזים. בן-גוריון עצמו נתקל בשתי כתבות של העולם הזה —
זוהו יריב ושולה תבור — החליף עימן בדיחות, זיהה את עבודתו (תוך גילוי בקיאות עצומה
בפרטי העתון). פולה בן-גוריון אף מסרה לשולה תבור דרישת-שלום אישית חמה לאורי
אבנרי.
אך כעבור יום חלפה השמחה. הפעילים בשדה דיחחו כי הופעת רשימת הכוח החדש של
העולם הזה תפגע קשה ברפי“י, וביחוד בסיכוייה לזכות ברבנות מקולות הדור הצעיר.

★ ★ ★

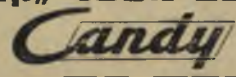
אנחנו לא נהלך בגדולות. לא נכריז הכרזות-נצחון בראשית הקרב. נזכור את דבר המלך:
„אל יתהלל חוגר כמפתח!“
אך דבר אחד נבטיח כבר עתה, לכל יריבינו וגם לכל ידידינו: אנחנו נילחם. ולא נהיה
בודדים.

איש כפי

קנדי" בכל בית בכל בית קנדי"

שרות אחריות ובטוח מוסמכים מעטם מפעלי „קנדי“

אך ורק בחותמת המפיצים הבלעדיים לישראל "החן" חברה להפצה ושרותים בע"מ

פרסום פלד בע"מ

בית סקר טכני-ארבע
ליד גימנסיה טבנית ת-א

החודש נפתחים קורסים שרטוט

בנין — מכונות — ארכיטקטורה
נפתחים קורסים חדשים:
חשמל — רדיו — אלקטרוניקה —
קירור ומיזוג אויר — גרפיקה.
פרטים והרשמה: בבוקר 8-13, בערב 16-20.

אלו בי 70

קורסים:

נרכב פרטי • קטנוע • אופנוע

גם בתשלום קבוע
עד קבלת רשיון נהיגה

תמזרור ב"ס לנהגות

תל-אביב, רחוב בורוכוב 34 — טלפון 244675 — ת.ד. 21108